

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΙ ΕΛΕΓΕ ΤΟ ΤΟΤΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ

α. Τό πλήρωμα τῶν καιρῶν

1. «Ὁ Θεός, μᾶς λέγει ὁ Παῦλος, ἐξαπέστειλε τόν Υἱόν Αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον, ὅτε ἦλθε **τό πλήρωμα τῶν καιρῶν**» (Γαλ. 4,4).

Τί ὅμως σημαίνει ἡ φράση αὐτή; Εἶχαν τάχα δημιουργηθῆ οἱ **πιό εὐνοϊκές συνθῆκες** γιά νά δεχθῆ ὁ κόσμος τόν Χριστό;

Αὐτό μᾶς λένε μερικοί, **πού φοβήθηκαν, μήπως ἀφήσουν τόν Θεό ἀνυπεράσπιστο**· καί μᾶς δημιουργηθῆ ἡ ἐντύπωση, ὅτι ἔκαμε «κακή ἐπιλογή»!

2. Μά ἓνας καθηγητής στό πανεπιστήμιο τῆς Ὁξφόρδης, δηλ. ἓνας βαθύς ἐρευνητής, ὁ Alfred Ederheim, (Ἄλφρεντ Ἐντερσ-χάϊμ), γράφει εὐθαρσῶς:

Ἐπίσης ὅλα ὅσα ξέρομε γιά τόν Χριστό, **τό πιό δυσπαράδεκτο εἶναι, ὅτι ἡ ἐποχή, κατά τήν ὁποία ἦλθε στήν γῆ, ἦταν ἡ πιό κατάλληλη!** Γιατί ἦταν μιά ἐποχή

τραγικά δύσκολη και ακατάλληλη για ένα τέτοιο έργο¹!

3. Είχε ο καθηγητής A. Edersheim δίκιο;

β. Τό φιάσκο του θανάτου του Χριστού

1. Κατά τὰ τρία χρόνια τῆς δημόσιας δράσης Του ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε **τόσα θαύματα** καί συνάρπασε μέ τίς διδασκαλίες Του τόν λαό τόσο, ὥστε, ὅταν ἐπῆγε στήν Ἱερουσαλήμ λίγο πρό τοῦ Πάσχα, τόν ὑποδέχθηκαν **σάν ἓνα χιλιόποθιο βασιλέα καί σωτήρα τους.**

Μά μετά ἀπό λίγες ἡμέρες ὁ Χριστός ἐσταυρώθη καί ἀπέθανε στόν σταυρό· σάν κακοῦργος!

Μέ τόν θάνατο ἑνός ἀνθρώπου, μᾶς λέγει ὁ προφήτης Δαβίδ, διαλύονται ὅλες οἱ προσδοκίες πού εἶχαν στηρίξει ἐπάνω του, ὅσοι τόν εἶχαν πιστεύσει! **«Ἐξελεύσεται τό πνεῦμα αὐτοῦ καί ἐπιστρέψει εἰς τήν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοί αὐτῶν»** (Ψαλμ. 145,4).

Τό ἴδιο συνέβη καί μέ τόν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ.

2. Ἄς παρακολουθήσουμε μιά συζήτηση.

– Πότε ἔζησε ὁ Χριστός;

– Πρίν ἀπό δύο χιλιάδες χρόνια!

– Καί πῶς ἔπαψε νά ζῆ;

– Τόν ἐσταύρωσαν οἱ ἐχθροί Του. Καί Τόν ἔβαλαν στόν τάφο.

– Καί πῶς ἀσχολεῖσαι μ' αὐτόν; Ἱστορικά;

– Ὅχι. Ψάχνω νά ἰδῶ, ἂν μπορεῖ νά φτιάξῃ τήν ζωή μου.

1. Edersheim, Alfred. Sketches of Jewish Social Life in the Days of Christ. Grand Rapids 1960, p. 29.

– Τί εἶπες; Νά φτιάξῃ τήν ζωή σου; Ἕνας πεθαμένος; εἶσαι καλά; Τί μπορεῖ νά κάμῃ ἓνας πεθαμένος; **Μπορεῖ πεθαμένος νά προσφέρῃ κάτι σέ ζωντανό; Δέν μπόρεσε νά βοηθήσῃ τόν ἑαυτό του, καί θά βοηθήσῃ ἐσένα;** Δέν μπόρεσε νά φτιάξῃ τή δική του ζωή, καί περιμένεις νά «φτιάξῃ» τήν δική σου;

Πόσο λογικές, τετραγωνικά λογικές, **φαίνονται** οἱ σκέψεις αὐτές! Μά δέν εἶναι!

3. Καί πράγματι, **ὅταν ὁ Χριστός καρφώθηκε στόν σταυρό, ὅλοι φαντάσθηκαν, πῶς τό θέμα «Χριστός» ἐκλείσει γιά πάντα. Οἱ ἐχθροί Του ἐπίστευσαν, ὅτι εἶχαν κάμει τήν πιά μεγάλη τους ἐπιτυχία!** Χοροπηδοῦσαν, λοιπόν, γύρω Του μέ ἱκανοποίηση· καί, σίγουροι γιά τό κατόρθωμά τους, Τοῦ ἔλεγαν:

→ Ἄν εἶσαι Υἱός τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπό τόν σταυρό, καί τότε θά Σέ πιστεύσωμε!

Μέσα τους ἔκαναν τήν σκέψη:

– **Τόσο ἀνόητοι, ὥστε νά πιστεύωμε σέ νικημένο Θεό, σέ Θεό ἐξουδετερωμένο ἀπό ἀνθρώπους, δέν εἴμαστε! Εἶναι δυνατό νά νικηθῇ ὁ Θεός; Καί νά, Αὐτός νικήθηκε! Τόν ἐνίκησαμε ἐμεῖς!**

● **Οἱ φαρισαῖοι** μάλιστα τό παράκαναν. Τοῦ ἔλεγαν:

– Ἐδῶ θά Σέ ἰδοῦμε! Τόλμυες καί εἶπες, πῶς μπορεῖς νά καταστρέψῃς καί σέ τρεῖς ἡμέρες νά ξαναχτίσῃς τόν Ναό! Μά ἐδῶ νά Σέ ἰδοῦμε! Ἄν μπορεῖς, κατέβα ἀπό τόν σταυρό!

● **Οἱ ληστές**, πού εἶχαν σταυρωθῇ μαζί Του, ἐδούλευαν στό ἴδιο μοτίβο σκέψης:

– Άν είσαι Υίός τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά μπορῆς!
 Άν δέν μπορῆς νά σώσης τόν Έαυτό Σου (καί ἐμᾶς),
 τότε τί Υίός Θεοῦ είσαι;

• Μά ἄς μὴν κατηγοροῦμε τούς φαρισαίους καί
 τούς ληστές. Γιατί καί **οἱ μαθητές Του** μέ τόν ἴδιο τρόπο
 τά ἔβλεπαν τά πράγματα. Τό εἶπαν ξεκάθαρα οἱ δύο
 μαθητές τοῦ Χριστοῦ, πού πήγαιναν γιά τούς Έμμαούς.

– Τόν ἀκολουθήσαμε. Τόν ἀγαπήσαμε. Τόν ἐπι-
 στεύσαμε. Εἶχαμε στηρίξει σ' Αὐτόν τήν ἐλπίδα, ὅτι θά
 ἔσωζε τόν λαό τοῦ Θεοῦ, τόν Ἰσραήλ. **Μά πλανηθήκα-**
με. Τόν ἐσταύρωσαν. Έσβησε. Τώρα εἶναι ἕνα μὴδέν.
Κρίμα. Γιατί ἦταν καλός ἄνθρωπος (Λουκᾶ 24,20-21)!

4. Ὅλοι, δηλ. καί οἱ γραμματεῖς, καί οἱ φαρισαῖοι,
 καί οἱ ληστές, καί οἱ μαθητές ἐξέφραζαν τήν ἴδια σκέ-
 ψη: ὅτι ὁ Υίός τοῦ Θεοῦ πρέπει καί νά μπορῆ καί νά
 θέλν νά σώσῃ καί τόν Έαυτό Του καί τούς ἄλλους.

Ἡ σκέψη τους αὐτή εἶναι σωστή! Σέ ὅλα σωστή!
 Σέ ὅλα! Έκτός ἀπό μιά, πολύ «μικρή», μά πολύ σημαν-
 τική, λεπτομέρεια!

Εἶχαν χρέος νά τήν ἰδοῦν καί αὐτήν!

Ἡ «μικρή» αὐτή λεπτομέρεια λέγει:

Καλά. Καί ἂν ὁ Χριστός, ὄντας Θεός, δέν ἤθελε
νά κατέβῃ ἀπό τόν Σταυρό, γιά κάποιο δικό Του λόγο;
Τί ἔπρεπε δηλαδή νά γίνῃ τότε; Νά ἀφήσῃ τήν δική
Του λογική, τήν δική Του σοφία, καί νά ἀκολουθήσῃ
στήν σκέψη τούς ληστές καί τούς φαρισαίους;

5. Μά αὐτό ἦταν πολύ δύσκολο νά τό σκεφθοῦν
 οἱ Έβραῖοι! Γιατί;